

ΣΠΟΥΔΕΣ: 1968-70 ΑΣΚΤ

1970-74 ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΡΩΜΗΣ

1974-79 ECOLE SPECIALE D' ARCHITECTURE, ΠΑΡΙΣΙ

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ - ΔΡΑΣΕΙΣ (PERFORMANCES)

ΑΘΗΝΑ: 1972 (ΣΤΟΥΝΤΙΟ 47), 1973 (ΩΡΑ), ΔΡΑΣΕΙΣ 1975.

1979 (ΔΕΣΜΟΣ), 1981 (ΔΕΣΜΟΣ).

ΠΑΡΙΣΙ: 4 ΔΡΑΣΕΙΣ 1974, 5 ΔΡΑΣΕΙΣ 1975.

ΛΟΝΔΙΝΟ: ΔΡΑΣΗ 1974.

ΡΩΜΗ: ΔΡΑΣΗ 1975.

ΣΤΡΟΥΜΙΤΣΑ (ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ): ΔΡΑΣΗ 1975.

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑ: 1972, 1973, 1977, 1980

ΑΘΗΝΑ: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ 1975.

ΠΑΡΙΣΙ: GRANDS ET JEUNES D' AUJOURD' HUI 1975.

ΠΑΡΙΣΙ: COMPARAISONS 1976.

ΠΑΡΙΣΙ: SALON DE LA JEUNE SCULPTURE 1978.

ΠΑΡΙΣΙ: BIENNALE DES JEUNES 1980

ΜΠΑΡΙ. 1977.

ΜΟΝΤΕΝΑ, ΒΕΝΕΤΙΑ: 1978. (ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ ΚΑΙ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ).

Από την άρχη της καλλιτεχνικής του εργασίας, δηλαδή από τό 1972, ό Δημήτρης Άληθεινός εκφράστηκε στό κλίμα της άντι-τέχνης, του Νεο-νταντά, έπι-στρατευμένου από τούς καλλιτέχνες πού ήθελαν νά καταθέσουν άμεσα καί κριτικά τή μαρτυρία τους γιά τά κοινωνικά - πολιτικά προβλήματα. Άναπόδραστη άνάγκη ύπαγορευμένη από τό πνεύμα του Παρισινού Μάη, ζωντανού πολλά χρόνια άκόμα μετά τή ματαίωση των στόχων του. Έτσι ήταν ή έκθεση στην «Ώρα» μέ τίτλο «Συμβάν» του 1973 όπου δείχνει, σάν άκρωτηριασμένα, μέλη ανθρώπων κλεισμένων μέσα σέ κουτιά καί ένα χρόνο πριν μία άνάλογη έκδήλωση στό «Δεσμό».

Ή άρνηση του Άληθεινού νά παραδεχτεί τό άντικειμενικό γεγονός ότι ό Μάης δέν πραγματοποιήθηκε, δηλαδή δέν ιστοριοκοποιήθηκε, δέν έγινε παρελθόν, τόν όδήγησε καί σέ άλλες έκδηλώσεις όπως στην όργισμένη δράση στην Μόντενα καί τή Βενετία τό 1978 ή τό μανιφέστο τής Όπλοτέχνης συνταγμένο στό φλογερό ύφος των φουτουριστών αλλά μέ σύγχρονο περιεχόμενο. Παράλληλα ό Άληθεινός άσκει καί μία άλλη δραστηριότητα-έπέμβαση σέ πραγματικούς χώρους, πού ξεκινάει από

τή μελέτη τής σημασίας καί τής επίδρασης των χρωμάτων στην καθημερινή ζωή, σχηματίζοντας χρωματιστές λωρίδες πάνω στό έδαφος, στά δέντρα, ή στους δρόμους των πόλεων. Σ' αυτή τήν ένότητα τής έρευνας του άνήκει καί ή έργαστηριακή έπεξεργασία διαφανειών μέ εικόνες από άφίσεις πού τοποθετούνται σέ μνημεία ή δημόσιους χώρους. Κι αυτή βέβαια ή επέμβαση στό άστικό τοπίο δέν είναι παρά μία πολιτική δραστηριότητα μέ τήν άμεσότητα του happening ή τής «δράσης στό χώρο», αλλά προϋποθέτει μεγαλύτερη μελέτη καί συλλογή ντοκουμέντων, ενώ παράλληλα έπιχειρεί νά αναπτύξει μία ζωγραφική γλώσσά. Τέλος τό 1979 ό Άληθεινός θά όργανώσει μία performance μέσα στην γκαλερί «Δεσμός», κι έξω στό πεζοδρόμιο, όπου συμπυκνώνονται οι βασικές ως τότε άρχές τής δουλειάς του, γιά νά ένταχθούν σέ μία τελετουργική φόρμα, νέο στοιχείο τής καλλιτεχνικής του σύλληψης, πού συνάντάμε καί στό έργο του «Βιβλίο-performance» τής έκθεσης «16 Βιβλία - 16 Άπόψεις» (Γαλλικό Ινστιτούτο, 1980) καί βέβαια σ' αυτές τις τελευταίες του συνθέσεις - assemblages.

Ήδη από την έκδηλωση στο δρόμο ό

